

Czwartek 12 maj 2005

13. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do dokonania wymiernego postępu w kierunku gospodarki o niewielkim zużyciu węgla; zachęca Państwa Członkowskie, by wymieniały się swoimi doświadczeniami i dobrymi praktykami między sobą oraz je z państwami z innych części świata;
14. wzywa nadchodzącą Prezydentę Brytyjską i Austriacką do zapewnienia, że rytm prac nad problematyką zmian klimatycznych zostanie utrzymany, a nawet przyspieszony, a jednocześnie zwiększony zostanie zakres zobowiązań i liczba partnerów międzynarodowych zaangażowanych w ten proces;
15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm Państw Członkowskich oraz Sekretariatowi UNFCCC, z prośbą o rozpowszechnienie go wśród umawiających się stron spoza UE.

P6_TA(2005)0178

Sytuacja w Sudanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Sudanie

Parlament Europejski,

- uwzględniając wszystkie odnośne rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ, w tym rezolucję nr 1593(2005) w sprawie sytuacji w Sudanie oraz rezolucję nr 1564(2004), zgodnie z którymi został przedstawiony raport Międzynarodowej Komisji Śledczej w sprawie Darfuru dla Sekretarza Generalnego ONZ z dnia 25 stycznia 2005 r.,
 - uwzględniając plan działania dla Darfuru, uzgodniony między ONZ i rządem Sudanu dnia 5 sierpnia 2004 r.,
 - uwzględniając porozumienie pokojowe zawarte pomiędzy rządem Sudanu a Sudańskim Ludowym Ruchem /Armią Wyzwolenia (SPLM/A) w dniu 9 stycznia 2005 r. w Nairobi,
 - uwzględniając własną rezolucję z 16 września 2004 r. w sprawie sytuacji humanitarnej w Sudanie⁽¹⁾ oraz rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE nr AKP-UE 37777/05 z 21 kwietnia 2005 r. w sprawie sytuacji w Sudanie,
 - uwzględniając raport ONZ z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawie sytuacji w Sudanie,
 - uwzględniając art. 108 ust.5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że porozumienie pokojowe przewiduje oddzielne siły zbrojne, wycofanie 91 000 żołnierzy oddziałów rządowych z południa kraju w terminie dwóch i pół roku oraz oddziałów Sudańskiego Ludowego Ruchu Wyzwolenia z północy kraju w terminie 8 miesięcy, równy podział zasobów ropy oraz przeprowadzenie po 3 latach wyborów,
 - B. mając na uwadze, że Rada Bezpieczeństwa ONZ zdecydowała w rezolucji nr 1593(2005) o przekazaniu sprawy dotyczącej sytuacji w Darfurze począwszy od lipca 2002 r. do Międzynarodowego Trybunału Karnego,
 - C. mając na uwadze, że podpisanie porozumienia pokojowego w Naivasha dnia 31 grudnia 2004 r. zostało przyjęte z zadowoleniem, a mimo to nadal stosowana jest przemoc przez wszystkie strony w Darfurze, do czego przyczynia się naruszanie przez rząd Sudanu porozumienia o zawieszeniu broni poprzez ataki z powietrza oraz poprzez odmowę rozwiązania Janjaweed i postawienia odpowiedzialnych za zbrodnie przed sądem; wyrażając zaniepokojenie odnotowanym ostatnio radykalnym wzrostem przypadków naruszeń zawieszenia broni przez rebeliantów,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0012.

Czwartek 12 maj 2005

- D. mając na uwadze, że Międzynarodowa Komisja Śledcza ONZ stwierdziła w swoim raporcie, że zbrodnie wojenne „nie mniej poważne i haniebne niż ludobójstwo” zostały popełnione w Darfurze, włączając w to „masowe ataki, w tym zabijanie cywilów, tortury, przymusowe zaginięcia, niszczenie wiosek, gwałty i inne rodzaje przemocy seksualnej” stwierdzając, że „osoby zidentyfikowane jako domniemani sprawcy [ww.] przestępstw są pracownikami rządu Sudanu, należą do sił policyjnych, grup rebeliantów oraz są oficerami niektórych wojsk zagranicznych, działającymi na własną rękę”,
- E. mając na uwadze, że Międzynarodowa Komisja Śledcza stwierdziła, że „sudański wymiar sprawiedliwości jest niewydolny i nie przejawia chęci odniesienia się do sytuacji w Darfurze”,
- F. mając na uwadze, że w następstwie podpisania porozumienia pokojowego w Naivasha Komisja Europejska obiecała ponownie umożliwić Sudanowi dostęp do 450 000 000 EUR z Europejskiego Funduszu Rozwoju, zaczynając od sumy 50 000 000 EUR na pomoc humanitarną, która została podzielona między północ i południe kraju,
- G. mając na uwadze, że Unia Afrykańska odgrywała dotychczas bardzo pozytywną rolę w prewencji, monitorowaniu zawieszenia broni i donoszeniu o przypadkach jego naruszania; mając też na uwadze starania Unii Afrykańskiej zmierzające do wznowienia rozmów pokojowych w sprawie Darfuru oraz wyznaczenie na koniec maja 2005 r. oficjalnego ponownego otwarcia tych rozmów,
- H. mając na uwadze, że zgodnie z niektórymi szacunkami liczba osób, które poniosły śmierć w Darfurze, wynosi 300 000 ⁽¹⁾, przy czym miesięcznie 10 000 ⁽²⁾ osób ginie z powodu skutków przemocy, w tym niedożywienia i chorób; mając na uwadze, że w Darfurze 1,65 mln ⁽³⁾ osób pozostaje przesiedlonych, a zgodnie z doniesieniami niektórzy z nich są zmuszani do powrotu w rodzinne strony siłą,
- I. mając na uwadze, że reintegracja byłych kombatantów ze wszystkich sił zbrojnych w Sudanie stanowi podstawowy problem oraz mając na uwadze, że rozbrojenie cywilów i wszystkich oficjalnych i nieoficjalnych sił policyjnych jest sprawą najwyższej wagi dla utrzymania pokoju, bezpieczeństwa, wolności i stabilności,
- J. mając na uwadze, że nadchodząca nieuchronnie pora deszczowa może pogorszyć sytuację i spowodować zapotrzebowanie na żywność i pomoc medyczną ze strony 3 500 000 do 4 000 000 osób; mając na uwadze, że Światowy Program Żywnościowy wciąż nie dysponuje wystarczającymi środkami, aby dostarczyć żywność w ilości odpowiadającej potrzebom osób wewnątrznie przesiedlonych (IDP), przy zaspokojeniu do 11 kwietnia 2005 r. zaledwie 20 % potrzeb,
- K. mając na uwadze, że dr Mudawi Ibrahim Adam wraz ze swoim współpracownikiem Yasirem Salimem i kierowcą Abdallem Taha zostali aresztowani w dniu 8 maja 2005 r., na kilka godzin przed planowaną przez dr Adamę podróżą do Irlandii w celu odebrania z rąk prezydenta McAleese nagrody dla obrońcy praw człowieka (Front Line Human Rights Defender award);
1. z ogromnym zadowoleniem przyjmuje podpisanie w Nairobi, w dniu 9 stycznia 2005 r., historycznego porozumienia pokojowego pomiędzy rządem Sudanu i SPLM/A, wyznaczającego kres 21-letniej wojny domowej, uznając to za ważny krok ku zaprowadzeniu pokoju w południowym Sudanie oraz za wydarzenie, które może przyczynić się też do przywrócenia pokoju w Darfurze;
 2. wzywa wszystkie strony do bezwłocznego realizowania postanowień porozumienia pokojowego i załączonych do niego protokołów, obejmujących między innymi porozumienia w sprawie podziału władzy i dóbr; wzywa rząd Sudanu oraz SPLM/A do wykorzystania dochodów z ropy, które otrzymają na mocy porozumienia pokojowego w ramach podziału zasobów, na cele rozwoju, aby ludność Sudanu mogła skorzystać z dobrodziejstw pokoju;
 3. wzywa sygnatariuszy porozumienia pokojowego do włączenia wszystkich podmiotów politycznych oraz podmiotów społeczeństwa obywatelskiego w proces opracowywania nowej konstytucji, w celu zapewnienia legalności oraz szerokiego politycznego i obywatelskiego wsparcia procesu demokratycznych przekształceń;
 4. uważa, że uczestnictwo kobiet oraz ich niedyskryminowanie w procesie decyzyjnym, zarówno na etapie legislacyjnym jak i wykonawczym, mają kluczowe znaczenie dla dobrego sprawowania władzy;

⁽¹⁾ Sprawozdanie Komisji Rozwoju Międzynarodowego Izby Gmin na temat Darfuru, Sudan: The responsibility to protect, fifth report of session 2004-05, Volume I, 16 marca 2005 r., str. 7.

⁽²⁾ Strona internetowa z informacjami na temat Światowego Programu Żywnościowego, <http://www.wfp.org>, 13 września 2004 r.

⁽³⁾ Raport Międzynarodowej Komisji Śledczej w sprawie Darfuru dla Sekretarza Generalnego ONZ, 25 stycznia 2005 r., str. 62.

Czwartek 12 maj 2005

5. nalega, aby podczas odbudowy Sudanu zwracać szczególną uwagę na swobodę gromadzenia się i swobodę wypowiedzi oraz na obecność niezależnych mediów, będących gwarantem demokratycznego pluralizmu;
6. podkreśla, że porozumienie pokojowe może przyczynić się do trwałego pokoju i stabilności na całym obszarze Sudanu oraz do działań mających na celu zmianę sytuacji w Darfurze; jednocześnie wyraża głębokie zaniepokojenie możliwością wstrzymania całego procesu pokojowego z powodu rosnącego poczucia zagrożenia i nasilenia przemocy oraz braku pokojowego rozwiązania kryzysu w Darfurze;
7. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie utworzenia Misji ONZ w Sudanie (UNMIS), złożonej z 10 000 osób, których zadaniem poza włączeniem w proces odbudowy i rozwoju kraju jest rozbrownienie walczących, pojednanie, przestrzeganie praworządności i praw człowieka, rozminowywanie oraz nadzór nad wyborami; przekazuje też wyrazy uznania krajom zaangażowanym w UNMIS;
8. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Unii Afrykańskiej dotyczącą zwiększenia liczebności sił pokojowych w Darfurze do około 7 700 żołnierzy;
9. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady Bezpieczeństwa ONZ w kwestii przekazania sprawy dotyczącej sytuacji w Darfurze do Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK); z zadowoleniem przyjmuje również fakt przekazania przez Kofiego Annana w dniu 5 kwietnia 2005 r. 51 nazwisk osób podejrzanych o popełnienie zbrodni wojennych prokuratorowi generalnemu MTK; wzywa rząd Sudanu i wszystkie strony konfliktu, by uczyniły wszystko w celu podjęcia pełnej współpracy z Trybunałem;
10. stanowczo krytykuje uznanie przez rząd Sudanu rezolucji ONZ nr 1593 jako „niesprawiedliwej”, podobnie jak brak wsparcia ze strony liderów rebeliantów dla Międzynarodowego Trybunału Karnego;
11. wzywa wszystkie strony, by okazały wsparcie MTK w celu położenia kresu kulturze bezkarności w Darfurze; wyraża stanowcze przekonanie, że zastosowanie się do rezolucji przyczyni się do stymulowania procesu pokojowego w Darfurze i wspierania rozwoju w całym Sudanie;
12. zdecydowanie popiera apel Rady Bezpieczeństwa skierowany do MTK o wspieranie międzynarodowych wysiłków w zakresie współpracy na rzecz promowania praworządności, ochrony praw człowieka i zwalczania bezkarności w Darfurze;
13. obarcza rząd Sudanu odpowiedzialnością za kilkadziesiąt lat gospodarczej i politycznej marginalizacji niektórych wspólnot i regionów, co zaostrzyło konflikt w Darfurze;
14. potępia nieustającą przemoc, terror i powszechne gwałty, do jakich dochodzi w Darfurze, włączając w to uprowadzenia pracowników organizacji pozarządowych oraz ataki sił milicji i innych na cywilów w południowym i zachodnim Darfurze, odpowiednio 25 i 26 kwietnia 2005 r., jak donosi raport ONZ⁽¹⁾; wzywa wszystkie strony do bezzwłocznego położenia kresu przemocy, konfliktom i przemocy seksualnej w Darfurze;
15. potępia przemoc, zastraszanie i szykanowanie, do jakich dochodzi w obozach dla IDP w Darfurze, oraz odmowę dostępu niektórych międzynarodowych organizacji pozarządowych do obozów dla IDP; nalega, by zagwarantować międzynarodowym organizacjom pozarządowym nieograniczony dostęp do wszystkich części kraju, łącznie z obozami dla IDP;
16. potępia ponowne aresztowanie dr Adama, prezesa Sudańskiej Organizacji Rozwoju Społecznego (który wcześniej był przetrzymywany w areszcie przez siedem miesięcy w roku 2004), a także zatrzymanie jego współpracownika pana Salima i kierowcy pana Taha; wzywa władze sudańskie do bezzwłocznego uwolnienia wszystkich trzech osób; nalega, by władze sudańskie ujawniły, gdzie przetrzymują dr Adama i umożliwiły mu kontakt z rodziną i prawnikami;
17. zachęca UE do wywierania intensywnego nacisku na władze Sudanu, by natychmiast uwolniły i zaprzestały systematycznego szykanowania dr Adama, którego przykładem jest jego 7-miesięczne więzienie w 2004 r.;
18. nalega, by powrót wszystkich IDP był dobrowolny i przeprowadzony w sposób zapewniający bezpieczeństwo i ochronę i by wspólnota międzynarodowa była informowana o wszelkich planowanych przeniesieniach IDP zanim do nich dojdzie;

⁽¹⁾ Raport ONZ na temat sytuacji w Sudanie z 26 kwietnia 2005 r.

Czwartek 12 maj 2005

19. wzywa rząd Sudanu do zapewnienia by kobiety, które padły ofiarą gwałtów, otrzymywały natychmiastową pomoc medyczną po zgłoszeniu zajścia i by uczyniono wszystko w kwestii dalszego szkolenia policji w zakresie przemocy seksualnej i mającej podłoże w różnicach płci i w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem zmiany w procedurze zgłaszania gwałtów (zniesienie wymogu wypełniania Formularza 8 i uznanie równoważności medycznych organizacji pozarządowych jako centrów opieki medycznej), jak poinformował delegację UE minister sprawiedliwości;
20. wzywa wszystkie strony zaangażowane w konflikt w Sudanie do powstrzymania rekrutacji i wykorzystywania jako żołnierzy osób poniżej 18 roku życia; wzywa też władze Sudanu do ochrony wysiedlonych dzieci, zwłaszcza tych pozbawionych opieki;
21. potępia działalność Bożej Armii Oporu (LRA) w południowym Sudanie i Ugandzie;
22. przypomina, że szczególną uwagę należy zwrócić na kwestię ożywienia działalności gospodarczej, zwłaszcza w sektorze rolnym, włączając możliwości w zakresie mikrokredytów dla kobiet; szczególnej troski i wsparcia wymagają również kwestie związane ze zdrowiem i edukacją dzieci i kobiet oraz z uniwersytetami, szczególnie na południu;
23. wzywa Komisję Europejską do zapewnienia, że wydatkowanie 450 000 000 EUR przeznaczonych na pomoc będzie się odbywało stopniowo i w miarę możliwości za pośrednictwem organizacji humanitarnych; podkreśla, że rząd Sudanu powinien mieć dostęp do tych środków tylko pod warunkiem, że poczyniony zostanie widoczny postęp w procesie pokojowym w Darfurze, włączając w to położenie kresu przemocy, rządowi sponsorowanej przez rząd milicji i współdziałanie przy prowadzeniu dochodzeń przez MTK;
24. wzywa Państwa Członkowskie UE do pilnego i wszechstronnego zaangażowania się w wysiłki humanitarne w Sudanie i Czadzie, łącznie ze zdecentralizowaną współpracą;
25. wzywa rząd Sudanu oraz rządy Czadu, Libii i Republiki Środkowej Afryki do wprowadzenia w regionie ścisłej kontroli w handlu bronią ręczną; wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do podjęcia wszelkich koniecznych środków w celu powstrzymania dostaw broni w regionie Darfuru i uznania ograniczonych sankcji za właściwe narzędzie służące powstrzymaniu handlu bronią i dostaw broni w regionie;
26. wzywa Narody Zjednoczone do intensywniejszego zaangażowania się w kwestię rozwiązania konfliktu i położenia kresu bezkarności w Darfurze po spotkaniach w sprawie światowego terroryzmu z szefem sudańskich służb bezpieczeństwa i wywiadu;
27. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Sudanu, Unii Afrykańskiej, rządowi Państw Członkowskich UE, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Rosji, Czadu, Libii, Erytrei, Egiptu i Chin, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, wiceprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE i Rady AKP.

P6_TA(2005)0179

Sytuacja w Kirgistanie i w Azji Środkowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Kirgistanie i w Azji Środkowej

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Kirgistanu i republik Azji Środkowej,
- uwzględniając Porozumienie o Partnerstwie i Współpracy z Kirgistanem, Kazachstanem i Uzbekistanem, które już weszło w życie,